

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/72/2015
Identifikačné číslo spisu:	3111010865
Dátum vydania rozhodnutia:	20.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3111010865.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Aleny Šiškovovej na neverejnom zasadnutí 20. januára 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného G. R. a spol. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona za použitia § 138 písm. j/ Trestného zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T 68/2011, o dovolaní, ktoré podal obvinený G. R. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ľubomíra Porubana, advokáta v Trenčíne, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. mája 2015, sp. zn. 23To 45/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného G. R. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 4. júla 2012, sp. zn. 8T 68/2011, bol obvinený G. R. (spolu s L. D. a N. H.) uznaný za vinného z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona za použitia § 138 písm. j/ Trestného zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona (v bode 1/ až 3/ rozsudku) na tom skutkovom základe, že

1. obvinený č. 1 G. R. dňa 20. mája 2010 v čase asi o 09:45 hod. v OC Južanka nachádzajúcim sa na sídlisku Juh v Trenčíne prechovával za účelom jej konzumácie u seba v koženej peňaženke 1 ks papierovej skladačky s obsahom svetlohnedého prášku až do vykonania osobnej prehliadky príslušníkmi polície, pričom následnou expertízou bolo zistené, že sa jedná o heroín o celkovej hmotnosti 132 mg, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 1 jednorazovej dávke tejto látky, pričom heroín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok,

2. v presne nezistenom čase si obvinený č. 1 G. R. na neznámom mieste zadovážil 56 ks skladačiek s

obsahom hnedého prášku, ktoré u seba prechovával až do 21.27 hodiny dňa 12. augusta 2010, kedy tieto ponechal v čiernom plátennom vrecku na stoličke pri výherných automatoch v herni Las Vegas na ulici Braneckého 14 v Trenčíne, kde následnou expertízou bolo zistené, že skladačky obsahujú heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 6617 mg s priemerným zastúpením účinnej látky 16,3% hmotnostných, čo zodpovedá celkovo 56 jednorazovým dávkam tejto látky, pričom heroín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok,

3. od druhej polovice mesiaca september 2010 obvinený č. 1 G. R. spoločne s obvineným č. 2 L. D. si na viacerých nezistených miestach zadovážil omamnú látku - heroín, ktorý následne v jednotlivých skladačkách prechovávali v prenajatom byte obvineným č. 1 G. R. na adrese I. v F. za účelom ich ďalšieho predaja konečným užívateľom tejto látky, čo okrem oboch obvinených zabezpečoval obvinený č. 3 N. H., ktorý vždy po obdržaní 5-20 ks skladačiek od obvinených č. 1 a 2 tieto následne v meste Trenčín na viacerých miestach predával konzumentom týchto drog za sumu 10 Eur za 1 ks skladačky heroínu, pričom obvinený č. 1 G. R. takto získaný heroín predával od uvedeného obdobia až do 24. novembra 2010 minimálne A. U., E. O., M. H.

Okresný súd obvinenému G. R. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona s prihliadnutím k § 37 písm. m/ Trestného zákona a v spojení s § 43 Trestného zákona uložil ďalší trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona uložil obvinenému trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks čierne plátenné vrecko s šnúrkou na stiahnutie vrchnej časti s visačkou s červeným nápisom ROYCE,
- 2 ks nepoužité uzavreté obaly injekčných striekačiek v počte celkom 20 ks + 5 ks,
- 1x krabica z hygienických vreckoviek zelenej farby s presne nezisteným počtom nepoužitých injekčných striekačiek,
- sklenená rúrka 7,5 cm, kovová lyžička, tampón vatový biely o rozmere 15 cm, 1 ks plastová lyžička, 2x plastová rúrka,
- papierové skladačky použité štvorcové 7 ks,
- 2 ks igelitové sáčky prázdne o rozmere 5x5 cm,
- 1 ks igelitový sáčok - II - o rozmere 5x5 cm,
- 1 ks oceľová ihlica s platovým dávkovačom.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4 Trestného zákona obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad na 2 roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Krajský súd v Trenčíne, na podklade odvolaní podaných obvineným G. R. a L. D., rozsudkom z 5. novembra 2012, sp. zn. 23To 118/2012, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil u obvineného L. D. celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku u obvineného L. D. rozhodol tak, že podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody na 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks digitálna gramová váha FS-500, 500g, 0,1g, tmavomodro-striebornej farby.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia uložený obvinenému L. D. rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 15. apríla 2011, sp. zn. 3T 26/2011, právoplatný 15. júna 2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 15. júna 2011, sp. zn. 23To 48/2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Krajský súd v Trenčíne predmetným rozsudkom zároveň podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného G. R., pretože nebolo dôvodné.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, teda že hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky a § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaného dovolania rozsudkom z 25. marca 2015, sp. zn. 3 Tdo 59/2014, vyslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2012, sp. zn. 23To 118/2012, a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 293 ods. 3, ods. 6, ods. 7 Trestného poriadku v neprospech obvineného G. R..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil v časti týkajúcej sa obvineného G. R..

Zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Trenčíne prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Postupom podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku obvineného G. R., zobral do väzby z dôvodu uvedenom v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku s tým, že táto sa bude vykonávať v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby Ilava a plynie od 25. marca 2015.

Po zrušení veci odvolací súd konal a uznesením z 18. mája 2015, sp. zn. 23To 45/2015, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného G. R. zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku, teda že obvinenému bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo že mu bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

V písomných dôvodoch dovolania dovolateľ spochybňuje správnosť skutkových zistení, ktoré neposkytujú dostatočný podklad pre právne závery o jeho vine a domáha sa preskúmania správnosti vykonaného dokazovania. Uviedol, že rozhodnutia oboch konajúcich súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení skutku, lebo jeho právne závery sú v rozpore s urobenými skutkovými zisteniami, keď reťazec vo veci vykonaných dôkazov neumožňuje prijať výrok o vine dovolateľa. Súdmi zistený skutkový stav nevyjadruje naplnenie všetkých zákonných znakov jednotlivých skutkových podstát trestného činu prisúdeného obvinenému. Vo veci nebol vykonaný žiadny vierohodný dôkaz, z ktorého by bolo možné usudzovať jeho vinu, nebol zisťovaný ani motív jeho konania. Dovolateľ ďalej uviedol, že súdy pri posudzovaní viny nesprávne vychádzali z výsluchov svedkov, v prípade ktorých ide o objektívne nedôveryhodné osoby so sklonom k fabulácii a ich výpovede boli značne ovplyvnené zo strany orgánov činných v trestnom konaní (svedkovia N. H., A. U., E. O., M. H.).

Podľa obvineného vady dôkazného konania tu nezakladajú len nezákonné dôkazy, ale aj tzv. zabudnuté dôkazy. Obvinený na verejnom zasadnutí navrhol výsluch svedka, čo súd bez vecne adekvátneho dôvodu zamietol.

Obvinený dovolaním napadnutému uzneseniu vytýka aj to, že odvolací súd svoje právne závery riadne neodôvodnil, a tak jeho uznesenie ostalo vecne nepreskúmateľné.

Dovolateľ vyslovil tiež názor, že ak by aj odvolací súd vec správne posúdil, uložil mu neprimerane prísny trest, v rozpore so zásadami ukladania trestov. Súdy ignorovali princíp proporcionality, pretože na naplnenie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania.

V prípade ak by dovolací súd zrušil výrok o treste, dovolateľ sa domáhal, aby dovolací súd rozhodol, že ho neberie do väzby, pretože aktuálne okolnosti prípadu a osoba dovolateľa nevyvolávajú rozumnú obavu, že by mohla nastať niektorá z väzobných situácií.

Na základe uvedeného sa domáhal, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že dovolaním napadnutým uznesením krajského súdu bol porušený zákon v neprospech obvineného, aby následne toto rozhodnutie ako aj ďalšie obsahovo nadväzujúce zrušil a prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou, v lehote a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 370 Trestného poriadku), pričom boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania podľa § 372 až § 374 Trestného poriadku, dospel však k záveru, že nie je naplnený ani jeden dôvod dovolania uvedený dovolateľom v jeho dovolaní.

Hneď v úvode je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku.

K dovolacím dôvodom obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, ktorých naplnenie videl v nedostatočnom zistení skutkového stavu, následnom nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a v tom, že súd odmietol doplniť dokazovanie výsluchom svedka (tzv. zabudnutý dôkaz).

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Trestného poriadku; ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Za porušenie práv na obhajobu nemožno považovať nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, takéto námietky nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku; podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je naplnený vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vzťahu k týmto trom dovolacím dôvodom obvinený namietal správnosť skutkových zistení, pretože podľa jeho názoru skutkové zistenia nezodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, nebol vykonaný dôkaz na základe, ktorého by bolo možné ustáliť jeho vinu, spochybňoval vierohodnosť vypočutých svedkov.

Z uvedeného je zrejmé, že obvinený namieta rozsah vykonaného dokazovania a spôsob jeho hodnotenia, čo dovolaním napadnúť nemôže.

Dovolací súd konštatuje, že obvinený mal počas celého konania obhajcov, svoje obhajovacie práva aktívne uplatňoval sám alebo prostredníctvom obhajcov, čiže jeho obhajovacie práva boli v plnom rozsahu zabezpečené.

Všetky dôkazy vykonané orgánmi činnými v trestnom konaní súdom prvého stupňa a druhého stupňa boli vykonané v súlade so zákonom (§ 2 ods. 10, § 2 ods. 12, § 119 ods. 2 Trestného poriadku) a vlastne ani obvinený v dovolaní neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenia Trestného poriadku a vo vzťahu, ku ktorým konkrétnym dôkazom mali byť porušené. Konštatuje len, že vady dôkazného konania zakladajú len nezákonné dôkazy (nekonkretizoval ktoré) a tzv. zabudnuté dôkazy. V prípade tzv. zabudnutých dôkazov však obvinený vlastne namieta rozsah vykonaného dokazovania.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého

správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k námietke obvineného, že skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný v dôsledku toho, že právne závery súdu sú v extrémnom rozpore s urobenými skutkovými zisteniami, dovolací súd opäť zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie obvineného aj v tomto prípade smeruje ku skutkovým zisteniam, ktorá okolnosť nemôže zakladať dovolací dôvod.

K dovolaciemu dôvodu obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku, ktorého naplnenie obvinený videl v tom, že súdy mu uložili neprimerane prísny trest, nezodpovedajúci zásade proporcionality.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku možno rozhodnutie (úspešne) napadnúť len ak bol obvinenému uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. V posudzovanom prípade sa však o takúto situáciu nejedná. Obvinenému bol uložený druh trestu, ktorý zákon umožňuje uložiť pre trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného a tiež aj v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby .

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na verejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.